

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 1042/2013

z dne 7. oktobra 2013

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

pri tem izhajati iz opredelitve pojmov iz Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

- (3) Za pojasnitev zadev so bile transakcije, ki so bile opredeljene kot elektronsko opravljene storitve, navedene v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 282/2011 ⁽³⁾, pri čemer seznam ni bil izčrpen. Ta seznam bi bilo treba posodobiti ter pripraviti podobne sezname za telekomunikacijske storitve in storitve oddajanja.

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾, zlasti člena 397 Direktive,

- (4) Kadar se elektronsko opravljene storitve ali telefonske storitve prek interneta opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, je treba navesti, kdo je izvajalec za namene davka na dodano vrednost (DDV).

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

- (5) Zaradi enotne uporabe pravil, ki urejajo kraj dajanja prevoznega sredstva v najem in kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev, je treba navesti, kateri kraj bi bilo treba upoštevati kot sedež pravne osebe, ki ni davčni zavezanec.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V Direktivi 2006/112/ES je določeno, da se od 1. januarja 2015 vse telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja in elektronsko opravljene storitve, ki se opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec, obdavčijo v državi članici, v kateri ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče, ne glede na kraj sedeža davčnega zavezanca, ki opravlja navedene storitve. Večina drugih storitev, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci, se še naprej obdavčuje v državi članici, v kateri je sedež izvajalca.

- (6) Da bi ugotovil, kdo je odgovoren za plačilo DDV za opravljene telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve, bi izvajalec moral imeti možnost ugotavljanja statusa prejemnika izključno na podlagi tega, ali prejemnik sporoči svojo osebno identifikacijsko številko DDV ali ne, pri čemer se upošteva, da je kraj obdavčitve isti, ne glede na to, ali je prejemnik davčni zavezanec ali ne. V skladu s splošnimi pravili je treba ta status spremeniti, če prejemnik to sporoči pozneje. Če ni takšnega sporočila, bi moral DDV plačati izvajalec.

(2) Da bi lahko določili, katere storitve je treba obdavčiti v državi članici prejemnika, je bistveno opredeliti telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja in elektronsko opravljene storitve. Zlasti bi bilo treba pojasniti pojem storitev radijskega in televizijskega oddajanja (v nadaljnjem besedilu: storitve oddajanja) in

⁽²⁾ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

- (7) Če ima oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež v več kot eni državi ali če ima stalni naslov v eni državi, vendar običajno prebiva v drugi, je treba dati prednost kraju, ki najbolje zagotavlja obdavčitev v kraju dejanske potrošnje. Da bi preprečili spore glede sodne pristojnosti med državami članicami, bi bilo treba navesti kraj dejanske potrošnje.
- (8) Določiti bi bilo treba pravila za pojasnitev davčne obravnave dajanja prevoznega sredstva v najem in opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev, ki se opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec in za katero je praktično nemogoče ali pa ni mogoče zanesljivo ugotoviti, kje ima sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče. Ta pravila bi morala temeljiti na pravnih domnevah.
- (9) Če so na voljo informacije, na podlagi katerih je mogoče določiti dejanski sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče prejemnika, bi bilo treba določiti, da se domnevo lahko izpodbije.
- (10) Pri priložnostnih storitvah, ki ponavadi vključujejo majhne zneske in je pri njih potrebna fizična prisotnost prejemnika, kot so telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve na točki dostopa do brezžičnega interneta ali v internetni kavarni, ali se ponavadi pri njih ne izdajajo potrdila o plačilu ali druga dokazila o opravljeni storitvi, kot na primer v telefonskih govorilnicah, bi zagotavljanje in nadzor dokazil glede kraja sedeža, stalnega naslova ali običajnega prebivališča prejemnika pomenilo nesorazmerno obremenitev ali bi lahko povzročilo probleme glede varstva osebnih podatkov.
- (11) Ker je davčna obravnava dajanja prevoznih sredstev v najem in opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, odvisna od kraja, v katerem ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče, je treba pojasniti, kakšna dokazila bi moral izvajalec imeti, da se lahko določi kraj prejemnika v primerih, ko ne veljajo posebne domneve, ali za izpodbitje domnev. V ta namen bi bilo treba pripraviti okvirni neizčrpen seznam dokazil.
- (12) Zaradi enotne davčne obravnave opravljanja storitev, povezanih z nepremičninami, je treba opredeliti pojem nepremičnin. Določiti bi bilo treba, kakšna bližina je potrebna za obstoj povezave z nepremičnino, in določiti neizčrpen seznam primerov transakcij, ki so opredeljene kot storitve, povezane z nepremičnino.
- (13) Pojasniti je treba tudi davčno obravnavo opravljanja storitev dajanja opreme na voljo prejemniku za opravljanje dela na nepremičnini.
- (14) Iz praktičnih razlogov bi bilo treba pojasniti, da bi morali telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec opravlja v svojem imenu v povezavi z nastanitvami v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, za namen določitve kraja opravljanja storitev šteti za opravljene na teh lokacijah.
- (15) V skladu z Direktivo 2006/112/ES je treba vstopnino za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve v vseh okoliščinah obdavčiti v kraju, kjer prireditev dejansko poteka. Pojasniti bi bilo treba, da to velja tudi, če vstopnic za takšne prireditve ne prodaja neposredno organizator, temveč se distribuirajo prek posrednikov.
- (16) Na podlagi Direktive 2006/112/ES se lahko DDV obračuna, preden je dobavljeno blago ali opravljena storitev, ob dobavi ali kmalu po tem. V zvezi s telekomunikacijskimi storitvami, storitvami oddajanja ali elektronsko opravljenimi storitvami, ki se opravijo med prehodom na nova pravila glede kraja opravljanja storitev, lahko okoliščine, povezane z opravljanjem storitev, ali razlike v uporabi med državami članicami privedejo do dvojne obdavčitve ali neobdavčitve. Da bi to preprečili in zagotovili enotno uporabo v državah članicah, je treba sprejeti prehodne določbe.
- (17) Za namene te uredbe je morda primerno, da bi države članice sprejele zakonodajne ukrepe, s katerimi bi omejile nekatere pravice in obveznosti iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, da bi tako zaščitile pomembni gospodarski ali finančni interes posamezne države članice ali Evropske unije, vključno z denarnimi, proračunskimi in davčnimi zadevami, če so takšni ukrepi potrebni in sorazmerni ob upoštevanju nevarnosti davčnih goljufij in davčnih utaj v državah članicah ter ob upoštevanju dejstva, da je treba zagotoviti pravilno pobiranje DDV v skladu s to uredbo.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

- (18) Treba bi bilo uvesti koncept nepremičnine, zaradi zagotovitve enotne davčne obravnave storitev, povezanih z nepremičninami, v državah članicah. Uvedba tega koncepta bi lahko pomembno vplivala na zakonodajo in upravne prakse v državah članicah. Brez poseganja v tako zakonodajo in prakse, ki se že uporabljajo v državah članicah, in zaradi zagotovitve nemotenega prehoda na nova pravila, bi moral biti navedeni koncept uveden pozneje.
- (19) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se spremeni:

(1) Poglavje IV se spremeni:

(a) vstavita se naslednja člena:

„Člen 6a

1. Telekomunikacijske storitve v smislu člena 24(2) Direktive 2006/112/ES zajemajo zlasti naslednje:

- (a) fiksne in mobilne telefonske storitve za prenos in preklapljanje glasu, podatkov in videa, vključno s telefonskimi storitvami z video komponento (videofonske storitve);
- (b) telefonske storitve prek interneta, vključno z video-telefonijo prek internetnega protokola (VoIP);
- (c) telefonski predal, čakanje na klic, posredovanje klica, identifikacijo klicatelja, trismerno klicanje in druge storitve upravljanja klicev;
- (d) storitve osebnega klica;
- (e) storitve zvočnih in besedilnih sporočil;
- (f) telefaks, telegraf in teleks;
- (g) dostop do interneta, vključno s svetovnim spletom;
- (h) zasebne omrežne povezave, ki zagotavljajo telekomunikacijske zveze izključno za odjemalčevo uporabo.

2. Telekomunikacijske storitve v smislu člena 24(2) Direktive 2006/112/ES ne zajemajo naslednjega:

- (a) elektronsko opravljenih storitev;

- (b) storitev radijskega in televizijskega oddajanja (v nadaljnjem besedilu: storitve oddajanja).

Člen 6b

1. Storitve oddajanja vključujejo storitve oddajanja avdio in avdiovizualnih vsebin, kot so radijski in televizijski programi, ki jih ponudnik medijskih storitev, ki je hkrati nosilec uredniške odgovornosti, prek komunikacijskih omrežij ponuja širši javnosti, ki jih lahko sočasno gleda ali posluša na podlagi programskega sporeda.

2. Z odstavkom 1 je zajeto zlasti naslednje:

- (a) radijski ali televizijski programi, ki se prenašajo ali ponovno prenašajo prek radijskega ali televizijskega omrežja;
- (b) radijski ali televizijski programi, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), če se oddajajo sočasno s prenosom ali ponovnim prenosom teh programov prek radijskega ali televizijskega omrežja.

3. Z odstavkom 1 ni zajeto naslednje:

- (a) telekomunikacijske storitve;
- (b) elektronsko opravljene storitve;
- (c) ponudba informacij o posameznih programih na zahtevo;
- (d) prenos pravic oddajanja ali prenašanja programov;
- (e) dajanje tehnične opreme ali prostorov za sprejemanje programa v najem;
- (f) radijski ali televizijski programi, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), razen če se oddajajo sočasno s prenosom ali ponovnim prenosom teh programov prek radijskega ali televizijskega omrežja.“;

(b) odstavek 3 člena 7 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„3. Z odstavkom 1 ni zajeto naslednje:“;

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) storitve oddajanja;“;

(iii) točke (q), (r) in (s) se črtajo;

(iv) dodata se točki:

„(t) vstopnice za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve, rezervirane prek spleta;

(u) nastanitev, dajanje avtomobilov v najem, restavracijske storitve, potniški prevoz ali podobne storitve, rezervirane prek spleta.“;

(c) vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

1. Če se elektronsko opravljene storitve opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, se za namene uporabe člena 28 Direktive 2006/112/ES domneva, da davčni zavezanec, ki sodeluje pri opravljanju teh storitev, deluje v svojem imenu, vendar za račun ponudnika teh storitev, razen če ta davčni zavezanec ponudnika ni izrecno navedel kot izvajalca storitev in je to razvidno iz pogodbenih dogovorov med strankami.

Da se šteje, da je davčni zavezanec izrecno navedel ponudnika elektronsko opravljenih storitev kot izvajalca teh storitev, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vsak davčni zavezanec, ki sodeluje pri opravljanju elektronsko opravljenih storitev, mora izdati ali dati na voljo račun, v katerem so navedene te storitve in njihov izvajalec;

(b) v računu ali potrdilu, ki sta bila izdana ali dana na voljo prejemniku, morajo biti navedene elektronsko opravljene storitve in njihov izvajalec.

Davčnemu zavezancu, ki v zvezi z opravljanjem elektronsko opravljenih storitev odobri zaračunavanje stroškov prejemniku ali odobri opravljanje storitev oziroma določi splošne pogoje in podrobnosti dobave, ni dovoljeno izrecno navesti druge osebe kot ponudnika navedenih storitev.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi, če se telefonske storitve prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP), opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, in pod enakimi pogoji, kot so določeni v navedenem odstavku.

3. Ta člen se ne uporablja za davčne zavezanec, ki opravljajo samo obdelavo plačil v zvezi z elektronsko opravljenimi storitvami ali telefonskimi storitvami prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP), in ki ne sodelujejo pri njihovem izvajanju.“;

(2) Poglavje V se spremeni:

(a) v oddelek 1 se vstavi naslednja člena:

„Člen 13a

Kraj sedeža pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, iz prvega pododstavka člena 56(2) ter členov 58 in 59 Direktive 2006/112/ES je:

(a) kraj, kjer se opravljajo dejavnosti njene glavne uprave, ali

(b) kraj, v katerem ima katero koli drugo poslovno enoto z dovolj stalnimi zmogljivostmi in ustrezno strukturo glede človeških in tehničnih virov, da lahko storitve, ki se zanjo opravljajo, prejema in uporablja za lastne potrebe.

Člen 13b

Za namene uporabe Direktive 2006/112/ES se za ‚nepremičnino‘ šteje:

(a) vsak posamezni del zemljišča na površju ali pod njim, na katerem se lahko vzpostavi lastninska pravica in posest;

(b) vsaka zgradba ali konstrukcija, pritrjena na tla ali v tleh nad morsko gladino ali pod njo, ki je ni mogoče zlahka razstaviti ali odstraniti;

(c) vsak predmet, ki je vgrajen in je sestavni del zgradbe ali konstrukcije in brez katerega zgradba ali konstrukcija ni popolna, na primer vrata, okna, strehe, stopnišča in dvigala;

(d) vsak predmet, oprema ali stroj, ki je stalno vgrajen v zgradbi ali konstrukciji in ga ni mogoče odstraniti brez uničenja ali spremembe zgradbe ali konstrukcije.“;

(b) v členu 18(2) se doda naslednji pododstavek:

„Izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev lahko prejemnika, ki ima sedež v Skupnosti, ne glede na nasprotne informacije obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, dokler mu prejemnik ne sporoči svoje osebne identifikacijske številke za DDV.“;

(c) člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

Kadar se storitve iz prvega pododstavka člena 56(2) ali členov 58 in 59 Direktive 2006/112/ES opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež v več kot eni državi ali ima stalni naslov v eni in običajno prebivališče v drugi državi, ima prednost:

(a) v primeru pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, kraj iz točke (a) člena 13a te uredbe, razen če so dokazi, da se storitev uporablja v kraju poslovne enote iz točke (b) navedenega člena;

(b) v primeru fizične osebe, kraj, v katerem navedena oseba običajno prebiva, razen če so dokazi, da se storitev uporablja na njenem stalnem naslovu.“;

(d) oddelek 4 se spremeni:

(i) vstavijo se naslednji pododdelki:

„Pododdelek 3a

Domneve glede kraja prejemnika storitev

Člen 24a

1. Če izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev navedene storitve ponuja na določeni lokaciji, na primer v telefonski govorilnici, na točki dostopa do brezžičnega interneta, v internetni kavarni, restavraciji ali hotelski veži, prejemnik pa mora biti na tej lokaciji fizično prisoten, da bi ta izvajalec zanj lahko opravil zadevno storitev, se za namene uporabe členov 44, 58 in 59a Direktive 2006/112/ES domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem je ta lokacija, in da se storitev tam tudi dejansko uporablja in uživa.

2. Če je lokacija iz odstavka 1 tega člena na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku, ki prevažata potnike v Skupnosti v skladu s členoma 37 in 57 Direktive 2006/112/ES, se za državo, v kateri je ta kraj, šteje država, v kateri se je prevoz potnikov začel.

Člen 24b

Za namene uporabe člena 58 Direktive 2006/112/ES in kadar se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec:

(a) prek njenega fiksnega omrežja, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem je nameščeno fiksno omrežje;

(b) prek mobilnih omrežij, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v državi, identificirani z mobilno oznako države na kartici SIM, ki se uporablja za prejemanje navedenih storitev;

(c) ter je zanje potrebna dekodirna ali druga podobna naprava ali kartica za gledanje in se fiksno omrežje ne uporablja, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem se nahaja dekodirna ali druga podobna naprava, če ta kraj ni znan, pa v kraju, v katerega je bila kartica za gledanje poslana v uporabo;

(d) v okoliščinah, ki niso navedene v členih 24a in v točkah (a), (b) in (c) tega člena, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi dveh nenasprotujočih si dokazov iz člena 24f te uredbe.

Člen 24c

Če se osebi, ki ni davčni zavezanec, da v najem prevozno sredstvo, pri čemer to ne velja za kratkoročni najem, se za namene uporabe člena 56(2) Direktive 2006/112/ES domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi dveh nenasprotujočih si dokazov iz člena 24e te uredbe.

Pododdelek 3b**Izpodbojnost domnev***Člen 24d*

1. Izvajalec storitve, navedene v členu 58 Direktive 2006/112/ES, lahko izpodbije domnevo iz člena 24a ali iz točke (a), (b) ali (c) člena 24b te uredbe, na podlagi treh nenasprotujočih si dokazov, iz katerih je razvidno, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče drugje.

2. Davčni organ lahko izpodbije domneve iz členov 24a, 24b ali 24c, če obstajajo znaki nepravilnega ravnanja ali zlorabe s strani izvajalca.

Pododdelek 3c**Dokazi za ugotavljanje kraja prejemnika storitve in izpodbojnost domnev***Člen 24e*

Za uveljavitev pravil iz člena 56(2) Direktive 2006/112/ES in izpolnitev zahtev iz člena 24c te uredbe se kot dokazi uporabljajo predvsem:

- (a) prejemnikov naslov za izstavitev računov;
- (b) bančni podatki, na primer kraj, v katerem je odprt bančni račun, ki se uporablja za plačevanje, ali prejemnikov naslov za izstavitev računov, ki ga hrani banka;
- (c) podatki o registraciji prevoznega sredstva, ki ga je najel prejemnik, če mora biti to prevozno sredstvo registrirano v kraju, v katerem se uporablja, ali druge podobne informacije;
- (d) druge poslovno pomembne informacije.

Člen 24f

Za uveljavitev pravil iz člena 58 Direktive 2006/112/ES in izpolnitev zahtev iz točke (d) člena 24b ali člena 24d(1) te uredbe se kot dokazi uporabljajo predvsem:

- (a) prejemnikov naslov za izstavitev računov;
- (b) naslov internetnega protokola (IP) naprave, ki jo uporablja prejemnik, ali katera koli metoda za geolokacijo;

(c) bančni podatki, na primer kraj, v katerem je odprt bančni račun, ki se uporablja za plačevanje, ali prejemnikov naslov za izstavitev računov, ki ga hrani banka;

(d) mobilna oznaka države (MCC) mednarodne identitete mobilnega naročnika (IMSI), ki je shranjena na kartici z modulom za identiteto naročnika (SIM), ki jo uporablja prejemnik;

(e) kraj prejemnikovega fiksnega omrežja, prek katerega se zanj opravlja storitev;

(f) druge poslovno pomembne informacije.“;

(ii) vstavi se naslednji pododdelek:

„Pododdelek 6a**Opravljanje storitev, povezanih z nepremičninami***Člen 31a*

1. Storitve, povezane z nepremičninami, iz člena 47 Direktive 2006/112/ES vključujejo samo tiste storitve, ki so dovolj neposredno povezane z zadevno nepremičnino. Storitve se štejejo za dovolj neposredno povezane z nepremičnino:

- (a) če izhajajo iz nepremičnine in je ta nepremičnina sestavni del storitve ter osrednjega in bistvenega pomena za opravljeno storitev;
- (b) če se opravljajo za nepremičnino ali so namenjene zanjo in je njihov cilj pravna ali fizična sprememba zadevne nepremičnine.

2. Z odstavkom 1 je zajeto zlasti naslednje:

- (a) priprava načrtov za zgradbo ali dele zgradbe, ki so zasnovani za določeno zemljiško parcelo, ne glede na to, ali je stavba zgrajena ali ne;
- (b) zagotavljanje nadzornih ali varnostnih storitev na kraju samem;
- (c) gradnja zgradbe na zemljišču ter gradbena in rušilna dela, ki se opravljajo na zgradbi ali delih zgradbe;

- (d) gradnja stalnih konstrukcij na zemljišču ter gradbena in rušilna dela, ki se opravljajo na stalnih konstrukcijah, kot so sistemi cevovodov za plin, vodo, kanalizacijo in podobno;
 - (e) delo na zemljišču, vključno s kmetijskimi storitvami, na primer obdelovanje zemlje, sejanje, zalivanje in gnojenje;
 - (f) zemljemerstvo ter ocena tveganja in celovitosti nepremičnine;
 - (g) vrednotenje nepremičnine, tudi če so te storitve potrebne za zavarovanje, da se določi vrednost nepremičnine za zavarovanje posojila ali da se ocenita tveganje in škoda v primeru sporov;
 - (h) dajanje nepremičnine v zakup ali najem, razen dejavnosti iz točke (c) odstavka 3, vključno s skladiščenjem blaga, pri katerem je prejemniku določen del nepremičnine dodeljen v izključno uporabo;
 - (i) zagotavljanje nastanitve v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, vključno s pravico ostati v določenem kraju, ki izhaja iz preoblikovanja pravic do uporabe na podlagi časovnega zakupa in podobno;
 - (j) podelitev ali prenos pravic uporabe celotne nepremičnine ali njenih delov, razen tistih iz točk (h) in (i), vključno z dovoljenjem za uporabo dela nepremičnine, na primer podelitev pravic do lova in ribolova ali dostopa do salonov na letališčih ali uporabo infrastrukture, za katero se zaračunava cestnina, kot je most ali predor;
 - (k) vzdrževanje, obnavljanje in popravilo zgradbe ali njenih delov, vključno s čiščenjem, polaganjem ploščic, stenskih tapet in parketa;
 - (l) vzdrževanje, obnavljanje in popravilo stalnih konstrukcij, na primer sistemov cevovodov za plin, vodo, kanalizacijo in podobno;
 - (m) namestitev ali montaža strojev ali opreme, ki se po namestitvi in montaži šteje za nepremičnino;
 - (n) vzdrževanje in popravila, pregledi in nadzor strojev ali opreme, če se ti stroji ali oprema štejejo za nepremičnino;
 - (o) upravljanje nepremičnin, razen upravljanja portfelja naložb v nepremičnine iz točke (g) odstavka 3, ki vključuje upravljanje poslovnih, industrijskih ali stanovanjskih nepremičnin, ki ga opravlja lastnik ali druga oseba v njegovem imenu;
 - (p) posredovanje pri prodaji, zakupu ali najemu nepremičnin in pri ustanovitvi ali prenosu nekaterih pravic na nepremičninah ali stvarnih pravic na nepremičninah (ne glede na to, ali se obravnavajo kot premoženje v stvareh ali ne), razen posredovanja iz točke (d) odstavka 3;
 - (q) pravne storitve v zvezi s prenosom lastninske pravice na nepremičninah ter ustanovitvijo ali prenosom nekaterih pravic na nepremičninah ali stvarnih pravic na nepremičninah (ne glede na to, ali se obravnavajo kot premoženje v stvareh ali ne), na primer notarska dejavnost, ali pravne storitve v zvezi s pripravo pogodbe za prodajo ali nakup nepremičnin, tudi če se osnovna transakcija, ki bi povzročila pravno spremembo nepremičnine, ne izvrši.
3. Z odstavkom 1 ni zajeto naslednje:
- (a) priprava načrtov za zgradbo ali dele zgradbe, če niso zasnovani za določeno zemljiško parcelo;
 - (b) skladiščenje blaga v nepremičnini, če prejemniku ni dodeljen določen del nepremičnine v izključno uporabo;
 - (c) oglaševanje, tudi če vključuje uporabo nepremičnine;
 - (d) posredovanje pri zagotavljanju nastanitve v hotelu ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, če posrednik deluje v imenu in za račun druge osebe;

(e) zagotavljanje mest za stojnice na sejmišču ali razstavnem prostoru, skupaj z drugimi povezanimi storitvami, ki razstavljavcu omogočajo razstavo predmetov, na primer oblikovanje stojnice, prevoz in skladiščenje predmetov, zagotavljanje strojev, polaganje kablov, zavarovanje in oglaševanje;

(f) nameščanje ali montaža, vzdrževanje in popravilo, pregled ali nadzor strojev ali opreme, ki ni ali ne bo postala del nepremičnine;

(g) upravljanje portfeljskih naložb v nepremičnine;

(h) pravne storitve, razen tistih iz točke (q) odstavka 2, ki so povezane s pogodbami, vključno z nasveti o pogodbenih pogojih za prenos nepremičnine ali izvrševanju takšne pogodbe ali dokazovanju obstoja takšne pogodbe, če takšne storitve niso specifične za prenos lastninske pravice na nepremičnini.

Člen 31b

Če se prejemniku da na voljo oprema zaradi opravljanja dela na nepremičnini, se ta transakcija šteje za storitev, povezano z nepremičnino, samo če izvajalec prevzame odgovornost za izvedbo dela.

Če izvajalec prejemniku zagotovi opremo, kakor tudi dovolj usposobljenega osebja za opravljanje dela, se domneva, da je prevzel odgovornost za izvedbo navedenega dela. Domneva, da je za izvedbo dela odgovoren izvajalec, se lahko izpodbija na podlagi kakršnih koli dejanskih ali pravnih razlogov.

Člen 31c

Pri določanju kraja opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev, ki jih davčni zavezanec, ki deluje v svojem imenu, zagotavlja skupaj z nastanitvijo v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, se šteje, da se navedene storitve opravljajo na teh lokacijah.“;

(iii) v pododdelku 7 se vstavi naslednji člen:

„Člen 33a

Dobava vstopnic za vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve, ki jo posrednik opravlja v svojem imenu, vendar za račun organizatorja, ali davčni zavezanec, ki ni organizator in deluje za svoj račun, je zajeta s členom 53 in členom 54(1) Direktive 2006/112/ES.“;

(3) v točki (4) Priloge I se dodajo naslednje točke:

„(f) sprejemanje radijskih ali televizijskih programov, ki se distribuirajo prek radijskega ali televizijskega omrežja, interneta ali podobnega elektronskega omrežja za poslušanje ali gledanje programov v trenutku, ki ga izbere uporabnik, in na individualno zahtevo uporabnika na podlagi kataloga programov, ki jih je izbral ponudnik medijskih storitev, kot je TV ali video na zahtevo;

(g) sprejemanje radijskih ali televizijskih programov, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), razen če se oddajajo sočasno s prenosom ali ponovnim prenosom teh programov prek radijskega in televizijskega omrežja;

(h) zagotavljanje avdio in avdiovizualne vsebine prek komunikacijskih omrežij, ki ni del ponudbe ponudnika medijskih storitev in zanjo ni uredniško odgovoren;

(i) nadaljnje zagotavljanje avdio in avdiovizualne produkcije ponudnika medijskih storitev prek komunikacijskih omrežij, ki ga ne izvaja ponudnik medijskih storitev.“.

Člen 2

Za telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ali elektronsko opravljene storitve, ki jih opravlja izvajalec, ki ima sedež v Skupnosti, za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v Skupnosti, velja naslednje:

(a) pri določanju kraja opravljanja plačljivih storitev, ki so bile izvedene pred 1. januarjem 2015, se upošteva kraj sedeža izvajalca, kot je določeno v členu 45 Direktive 2006/112/ES, ne glede na to, kdaj je opravljanje ali prekinjeno opravljanje teh storitev zaključeno;

- (b) pri določanju kraja opravljanja plačljivih storitev, ki so bile izvedene 1. januarja 2015 ali po tem datumu, se upošteva kraj sedeža izvajalca ali njegov stalni naslov ali naslov običajnega prebivališča, ne glede na začetek opravljanja ali neprekinjenega opravljanja teh storitev;
- (c) če je bila plačljiva storitev izvedena pred 1. januarjem 2015 v državi članici, kjer ima izvajalec sedež, po tem datumu ni mogoče zaračunati nobenega davka za isto plačljivo storitev v državi članici prejemnika.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Členi 13b, 31a in 31b Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011, kot so vstavljeni s to uredbo, pa se uporabljajo od 1. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 7. oktobra 2013

Za Svet
Predsednik
J. BERNATONIS